

Pakt z Rusijo še neodločen - Javni relief bo moral ostati

Poročila, ki jih izdajajo Anglija, Francija in Rusija o medsebojnih razgovorih, si nasprotujejo. — Naziji se vsele nad zavlačevanjem sklenitve pakta. — Turčija podpisala zvezo s Francijo.

Pariz, Francija. — Vlade v Moskvi, Londonu in Parizu se obnašajo tako, kakor bi igralo skrivnico. Pri sedanjem pogajanju za medsebojni pakt, katero se vleče že od aprila, se nekako skrivajo druga pred drugo in kar ne pridejo na dan s svojimi praviimi nameni in načrti. Kar ena predlaga, druga odkloni, in kar ena da v javnost, druga zanika. Tako je še vedno skrajno negotovo, ali bo do pakta sploh prišlo.

Dobro dokaz, kako se vleče javnost za nos od ene ali druge stranke, je bil podan zadnje sredo zvečer, ko je vsaka od omenjenih treh vlad podala svoje lastno poročilo, toda ta poročila se niso niti malo ujemala. Najprej je prišel Londonski zastopnik predložil Rusiji nov načrt, ki bo to končno veljavno zadovoljilo. Temu je sledila pariška vlada in sporočila, da se je pri pogajanjih dosegel sporazum v več točkah in, da se bo v ostalih točkah dosegel v doglednem času. Par ur pozneje pa se je uradno objavila, da Moskva in ta je direktno pobila obe prejšnji poročili, rekoč, da razgovori niso nič napredovali, češ, da novi angleški načrti Anglije niso nič boljši od njenih prejšnjih.

Ta zmeda in zavlačevanje pa ne ugaia nikomur bolj kakor tistim, proti katerim se pakt sklepa, namreč nazijem. Njih listi ne morejo prikriti zadovoljstva in veselja, da se pri razgovorih nikamor ne pride, ter pri tem izražajo pripravljenost, da se pri razgovorih prav ginja skrb za nekako prav ginja skrb za Rusijo, češ, da jo skuša Anglija izrabljati in "obkoliti". Dočim je še pred nedolgi časi nazijemsko časopisje polno napadov in žalivk proti sovjetki Rusiji, so zdaj vsa ta rožnata naperjena proti zapadnim demokratičnim državam, da bi dočim se skrbno izogiba, da s kakšno besedo ne užalijo Rusije. Pri tem se tudi bolj ali manj odkrito namigava, da namerava poslati Nemčiji v Moskvo posebno delegacijo, da sklene s sovjeti trgovski pakt; bržkone se čaka s tem korakom toliko časa, da konča Rusija svoje razgovore z Anglijo, seveda z nepovoljnim uspehom, kakor pričakujejo naziji.

Dočim pri Rusiji ni demokratska fronta dosegla doslej še ničesar, pa ima na drugi strani zaznamovati velik uspeh, namreč, da se je Turčija končno definitivno odločila za zvezo z Anglijo in Francijo. Z Anglijo je že prej sklenila tozadevni pakt in ta četrti je sledil še podpis pakta s Francijo. Pri tem je morala Francija doprinesiti žrtev, namreč, da je Turčijo odstopila neko pokrajino, imenovano Hatay, ki je doslej spadala pod Sirijo, katera je pod francoskim protektoratom. Od nekaterih strani se

PREPIR Z JAPONSKO

Japonska skuša dajati ukaže Ameriki in Angliji.

Tientsin, Kitajska. — Ameriške in angleške mornariške oblasti v kitajskih vodah so se uprle Japonski, ki jim je skušala naravnost zapovedovati. Kakor je bilo že včeraj poročano, so Japonci zasedli kitajsko pristaniško mesto Swatow. Takoj po zasedbi so tudi naročili tujezemskim bojnim ladjam, da morajo pristatišče zapustiti, in jim za to dale odloga do določene ure. Angleži in Amerikanci pa so odgovorili, da se ne bodo uklonili, in so svoje brodoge tamkaj še celo ojačili.

STRELA UDARILA V ELEKTRIČNI VLAK

Chicago, Ill. — Neznanska zmeda in strah je zavladala med potniki, okrog 80 po številu, ko je zadnje sredo zvečer med nevihto udarila strela v prvi voz električnega vlaka v bližini Niles Center. Strela je povzročila požar v prvem vozu in potniki so pričeli drveti po malem hodniku v drugi voz in v tej gneči je bila vržena po tleh in pohojena neka 62 letna ženska ter pri tem dobila poškodbe, da je morala biti odpeljana v bolnico. Neki uslužbenec na vlaku in neki drugi moški sta zadobila manjše opekline, toda druge nesreče ni bilo.

OD ŽENE ZAHTEVAL 13 OTROK

Chicago, Ill. — Neka Mrs. Cebart je zadnje sredo tožila svojega moža za razpoko in jo je tudi dobila pod razlogom, da je bil mož pijanec in jo je zapustil. Pri obravnavi je ženska povedala, da je mož po poroki v 1928 zahteval od nje, da mora imeti 13 otrok, kakor jih je imela njegova mati. Ta zahteva pa se mu ni izpolnila, kajti štorklja jih je obiskala samo štirikrat.

ROOSEVELT V SORODU S CHAMBERLAINOM?

London, Anglija. — Predsednik Roosevelt in min. predsednik Chamberlain sta bratranca v osmem kolenu in oba imata angleškega kralja Edwarda I. za skupnega prednika. To senzacijsko odkritje je objavil zadnje sredo neki tukajšnji genealog, po imenu Anth. Wagner, ki pravi, da je prišel še na razne nadaljnje zanimivosti. Ena od teh je, da je sedanja kraljica Elizabeta daljnja sorodnica Georgea Washingtona.

NISTA MOGLA OSTATI LOČENA

Chicago, Ill. — Leonard in Ida Park, oba stara po 84 let, sta živela skupaj 54 let. Pred desetimi dnevi je umrla žena in zadnje sredo ji je sledil še mož.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec"!

KRALJ IN KRALJICA SE VRNILA DOMOV

London, Anglija. — Kralj Jurij in kraljica Elizabeta sta se ta četrtek povrnila v Anglijo s svojega obiska v Ameriki. Pri tej priliki so jima Angleži pripravili tak sprejem, da je zatemnel celo sijajnosti pri slovesnostih kronanja. Potrudili so se, da bo njih sprejem konkuriral s tistim, ki ga je bila kraljeva dvojica deležna po ameriških mestih.

KRIŽEM SVETA

Moskva, Rusija. — V centralni Sibiriji, okrog mesta Irkutsk, so nastopile silovite povodnji, pred katerimi je moral bežati okrog 3000 ljudi iz svojih domov.

Brašlava, Čehoslovaška.

Tukajšnja vlada je v sredo odobrila novo državno ustavo, ki jo v petek predložila parlamentu. Istočasno je izdala vlada odredbo, po kateri bo prepovedano Judom, da bi služili v armadi.

San Jose, Costa Rica.

Predsednik tukajšnje republike, Don Cortes, je v sredo objavil, da je ugledni advokat E. Gomez sprejel na njegovo povabilo mesto finančnega ministra. Prejšnji minister je odstopil, ker ga je senat kritiziral.

AVTOMOBILI MORAJO BITI PREGLEDANI

Chicago, Ill. — Policija je pričela zadnje sredo kampanjo proti avtomobilistom, ki niso dali svojih vozil še uradno pregledati, in je 252-tem izdala ta dan poziv na sodnijo.

PROBLEM BREZPOSELNOSTI

Privatna industrija bo težko dala delo vsem brezposelnim in tako bo moral relief stalno ostati.

Buffalo, N. Y.

Na zborovanju konference socialnega dela, ki ima ta teden svoje zasedanje v tukajšnjem mestu, je govoril v četrtek newyorški komisar za dobrodelja, Wm. Hodson, ki je povdarjal, da bo med nami stalno ostala brezposelnost in z njo potreba reliefa, ter, da je najbolje, da se na to pripravimo.

Govornik je izvajal, da je sicer možno, da utegne privatna industrija zaposliti večino sedaj brezdelnih ljudi, toda kljub temu bo ostalo še vedno dovolj brezposelnih, zlasti neizvežbanih delavcev, za katere se bo moral poskrbeti javni relief. Nekaterim krogom je ideja reliefa zoperna, češ, da se s tem kviri ljudi. Toda ta trditev tako malo pomeni, je izjavjal govornik, kakor je svoječasna trditev, da bo mož postal len, če bo delal samo po osem ur na dan; ali pozmajša trditev, da bo novi zakon za plačevanje odškodnin povzročil, da si bodo delavci sami zadajali poškodbe, da dobe odškodnino; ali pa enako, ko so se ljudje upirali uvedbi prisilnega šolanja, češ, ako bo vsakdo izobražen, ne bo nihče hotel delati. Kakor so se ugovori proti gornjim uvedbam izkazali kot ničevi, se bodo kot taki pokazali sedanjim ugovorom proti reliefu.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Grover C. Bergdoll je med vojno dezertiral v Nemčijo, ko bi bil imel služiti v ameriški armadi. Nedavno pa je zaprosil za dovoljenje, da bi se smel povrnil v Zed. države, češ, da rad odsedi večletno zaporno kazen, samo, da bi potem lahko bival v Ameriki. Gornja slika ga kaže v Castle William ječi v New Yorku, ko ga je prišla obiskat tja njegova žena s tremi otroki.

Iz Jugoslavije

Prileten prevžitkar obsojen na 20 let ječe, ker je streljal na svojega sina. — Drzen vlom v Selcah, odkoder so vlomilci odpeljali in razbili občinsko blagajno. — Smrtna kosa in drugo.

Žalosten konec družinskega nesoglasja

Celje, 6. jan. — Pred celjskim okrožnim sodiščem je bila obravnava proti 63 letnemu prevžitkarju Gašperju Krajncu iz Novak pri Novi cerkvi, ki je iz sovraštva ustrelil svojega sina Martina. Gašper se je poročil s svojo ženo l. 1904, v zakonu pa ni bilo pravega družinskega soglasja in ljubezni, kar je povzročilo, da sta se začela mož in žena mrzeti. Mož je začel pretepati svojo ženo, preganjati svoje otroke, prišlo je tako daleč, da jih je leta 1927 izpodil z ženo vred iz hiše. Najmlajši hčerki je bilo takrat 3 leta. Mati je prenašala vse gorje iz ljubezni do otrok. Najela si je hišo v Novakah in živela s svojimi otroci lepo v miru. Gašper pa je še bolj zasovražil ženo, zlasti je mrzel 26 letnega sina Martina, ki ga že v mladosti ni maral. Lani sta se oče in sin hudo sprla in strela ter prišla pred sodišče. Oče je bil obtožen. To je rodilo v njegovem srcu še hujske sovraštvo in sklenil je, da se ga bo lotil. Na veliko soboto sta bila Martin in njegov brat Ivan pri Zupaniku v Novakih. Martin je hotel popoldne v Celje in je šel mimo očetove domačije. Oče se je pravkar vračal iz kleti. Gašperja je jezilo, da hodi njegov sin mimo njegove hiše, saj mu je strogo zabijal in prepovedal, da ne sme stopiti korak na njegovo zemljo. Približal se mu je in brez vsakega poudarka štirikrat ustrelil proti svojem sinu. Četrty strel je zadel Martina, da je kmalu izdihnil. K umirajočemu Martinu je pribežala hčerka Matilda, ko pa jo je zagledal oče, ji je v besnosti zagrozil, da bo še njo, če takoj ne zgine. Umirajoči Martin je tožil svoji sestri, da ni grozil niti napadal svojega očeta.

Dr. Maček mora priti

Karlovac, 6. junija. — Predsednik vlade Dragiša Cvetković ki se je sinoči mudil v Zagrebu, potem ko si je ogledal škodo po povodnji v okolici Karlovca, se je izrazil nasproti časnikiarjem o sporazumu tako le: "Malo smo zaostali, da proučimo gotove okolnosti, toda v interesu vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev je, da do sporazuma mora priti. — Dr. Maček in jaz se nisva poslovala, temveč so le pogajanja malo zaostala v interesu splošne stvari. Sporazum mora biti tako delo, da bo trajno in zadovoljilo upravičene interese Hrvatov in Srbov".

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl Franc Čebular, upokojeni orožnikski komandir. — V Čretu pri Celju je umrla Franciška Pocajt. — Na Studencu pri Ljubljani je umrl Franc Bregar iz St. Vida pri Stični na Dolenjskem, ki je bil nad 20 let bolničar v bolnišnici za umobolne na Studencu.

Strela skozi dimnik

V vaši Gradcu pri Slavonskem Brodu je spal v svoji hiši trgovec Adam Hrušt. Ponoči je nenadoma nastala silna nevihta, med katero je strela udarila v hišo skozi dimnik v sobo v kateri je spal Hrušt. Strela je na svoji poti oplazila tudi posteljo na kateri je spal trgovec in ga ubila.

Osumljen

Pred kratkim je bil aretiran posestnik Drev iz Megojnc pri Grižah. Drev je osumljen, da je 1937 umoril v kleti 69 letnega Golavška. Na okrožnem sodišču v Celju je bilo zaslišanih več prič, ki Dreva so predale in pobrali nekaj močno obremenjujejo.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
(Ustanovljen leta 1891.)

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevoov po praznikih.

Izdaja in tiska: **EDINOST PUBLISHING CO.**
Naslov uredništva in uprave: **1849 W. Cermak Rd., Chicago**
(Telefon: CANAL 5544)

Published by: **EDINOST PUBLISHING CO.**
Address of publication office: **1849 W. Cermak Rd., Chicago**
(Phone: CANAL 5544)

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo: \$6.00	Chicago, Canada and Europe: \$6.00
Za celo leto 3.00	For one year 3.00
Za pol leta 1.75	For half year 1.75
Za četrt leta 1.00	For three months 1.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Slovenska poroka

Chicago, Ill. — Preteklo nedeljo se je v slovenski cerkvi sv. Štefana poročila hčerka Mr. in Mrs. Louis Duller z Mr. Fr. Blatnikom. — Mlademu paru naše iskrene častitke!

Vest iz domovine

Cleveland, O. — Rojakinja Mrs. Frances Žulič, soproga Mr. John Žuliča z Neff Rd. je prejela iz stare domovine žalostno sporočilo, da ji je umrl njen oče Anton Kenik v vasi Podgora blizu Bistre v vrhniški fari. Pokojni se je pred več leti nahajal v Ameriki. Zapušča enega brata in eno sestro, in pa zgoraj omenjeno.

Vjel se je

Milwaukee, Wis. — Martin Volovšek, ki je lastnik večje stanovanjske hiše v mestu in daje stanovanja v najem, je naselil sleparki, ki je prišla k njemu zaradi prenočišča in hrane, češ da bo plačala, ko dobi bogato dediščino, katero vsak čas pričakuje od sodišča. Hotela ga je bogato obdarovati in je obljubila, da bo dala hišo prenoviti na lastne stroške. Najela je že tudi kontraktorja, ki je že začel z delom in podrl precej starega poslopja. Ko je pa vprašal po delu plačila, je ženska rekla, da mora še vedno čakati. Tedaj se je rojaku Volovšku posvetilo. Stopil je na policijo, ki je žensko, bivšo kaznenko odpeljala v zapor, Volovšek ima pa sedaj na pol podrt hišo v zahvalo za svojo dobrosrčnost.

Nesreča

Pueblo, Colo. — V avtomobilski nesreči se je tukaj smrtonosno ponesrečil Joe Blatnik star 21 let. Rojen je bil tukaj v Pueblo.

Graduacija

Detroit, Mich. — Na tukajšnji univerzi Detroit of Chemical Engineering je pred kratkim graduiral sin slovenskih staršev Ernest M. Babor. — Častitke!

Srebrna poroka

Sheboygan, Wis. — V družbi svoje družine in številnih prijateljev sta tukaj slavila srebrni jubilej zakonskega življenja Mr. in Mrs. Matt Kolar ki žive na South 14. cesti.

Vsak teden en dopis, naj bo geslo vsakega dopisnika "A. S."!

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

Treba je, da tudi o tem razmišljamo

Mi smo že večkrat zapisali, da protikatoliški krogi kažejo neko posebno zavednost pri podpiranju svojega tiska. In to je resnica, ki jo je treba priznati, če tudi je to nasprotnikom v kredit. Resnica je in resnice se zanikati ne sme.

Mi katoličani smo poučeni o verskih resnicah, v katere verujemo. Vemo, da Resnica, ki jo predstavljata katoliška vera in katoliška cerkev je vredna vseh žrtv. Tisoči in tisoči mučnikov, ki so umirali za to Resnico skozi vsa stoletja zgodovine katoliške cerkve nam pričajo, da taka trditev ni prazna ampak resnična. In če tako, potem bi bilo pričakovati, da tisti, ki trdimo da to vero nosimo v svojih srih, bi se ne smeli nikdar strašiti žrtv, ne dela za to Resnico. Naša zavednost bi morala biti v tem oziru tako velika, kakor pravimo, da je naša vera v to Resnico. To je nekaka mera in podlaga, s katere bi ne smeli.

Katoliški Slovenci v Ameriki smo med seboj veliko storili. Naše župnije, društva, jednote itd. so najbolj vidni spomeniki tega dela in ustvarjanja. Častni spomeniki so to. In te spomenike je treba, da čuvamo, varujemo in stražimo.

Poleg vsega, kar je med nami Slovenci v Ameriki in prav tako tudi med drugimi narodi stalnega, je pa še nekaj drugega, kar je zelo nevarno izpuščati iz vidika, ali pa si pred takimi dejstvi zakrivati oči. To je duhovna borba v svetu. In ta je danes večja, kakor kedaj poprej. V službi te so znanosti vseh mogočih struj. Prave in lažne znanosti. In te mogočno uplivajo na skoro sleherno dušo in razum. Pred petdesetimi leti še, je bilo v tem oziru zelo drugače. Na svetu je bilo še malo dnevnikov. Radio še ni bilo. Občevalnih zvez, kakor v sedanjem času tudi ni bilo. Ljudje zlasti na deželi, niso bili izpostavljeni vsem mogočnim propagandam, kakor zdaj. Danes je vse drugače. Ozirno se na slučaj.

Katoliška družina se z dežele pripelje na praznik ali v nedeljo k župniji k sv. maši. Morda tam še prejmejo sv. zakramente, itd. Potem se lepo pobožno pomolijo in gre do domov. Srečna družina. Potem prisedi domov se zgodi kaj? Nenavadno pripeljejo cel naročaj nedeljskega časopisa, morda še nekaj magazinov in po zajutruku mladi kar razgrnejo časopise in drugo po vsej sobi in čitajo. Med drugim tudi razno škodljivo navlako. Kakšno? V nedeljskih listih je polno poročil o razporokah gledaliških igralk in igralcev. Saj veste kaj se bere o njih. N. pr. Ta pa ta igralka se je včeraj poročila, že tretjič, četrtič, petič, ali še večkrat in "srečna" sta odpotovala na ženitovanjsko potovanje. Kako tako čtivo upliva na mlada srca? Na srca, ki silijo v mladih letih v življenje? Zelo močne vere je treba, da zna o tem soditi in da taka nečedna početja izpriječev odklanja. Potem čitajo o vseh mogočih stvarih. Nazadnje pa še premnogokrat razne članke in razprave, ki širijo protikatoliške in protiverske nauke. In ko se tu načitajo, odpro še radio in tudi tamkaj se premnogokrat čujejo predavanja, ki so protikatoliška in protiverska. Umazane igre, ki mladim ušesom prinašajo marsikaj škodljivega. Ljudje bi morali biti gluhi in leseni, da bi se jih ne prijemali taki slabi uplivi. In vsej tej poplavlajoči propagandi je težko postaviti plot. Skoro nemogoče, razven takega plota, da se one, ki so izpostavljeni tej propagandi in to smo vsi, vzgoji v močne značaje, vzgoji tako, da postanejo razsodni, da znajo s svojim razumom sami soditi in take stvari obsojati. En tak plot, ki ga katoličani lahko postavimo vsak okrog sebe in vsaka katoliška družina okrog svoje hiše je: KATOLIŠKI TISK! Zato pa bi morala imeti vsaka katoliška hiša najprej katoliški časopis, ki prinaša prava pojasnila o takih zadevah, ki postavljajo v dvome in na ne prava stališča ljudi v gotovih vprašanjih. Katoliško časopisje je danes za katoličane najvažnejši faktor. To stoji.

Sicer so naši čitatelji o vsem tem že poučeni. Vendar na nekaj bi radi opozorili in to je, da katoličani smo dolžni svoj katoliški tisk tudi podpirati in širiti. Če tega ne delam, sem kakor lesen vojak na fronti, ki ne pomeni nič. Lesen vojak se ne zna ne braniti, se ne zna umakniti, se ne

zna varovati in vsak ga lahko zadene na ramo in odnese kamor hoče. Mi katoliški Slovenci pa nočemo biti leseni soldati, da bi nas lahko vsak prenašal, kamor bi hotel! Mi hočemo biti živi in zavedni vojaki. Zavedati se hočemo, da na naši strani je Resnica, v katero verujemo in to Resnico hočemo junaško braniti, dokler se bomo le gibali tu na svetu. Da, taki hočemo biti!

Slovenci katoličani v Ameriki moramo biti prav tako čuječi in na straži za svoje prepričanje, kakor katoličani drugih narodnosti. Nihče naj ne misli, da smo mi katoliški Slovenci v Ameriki na varnem otoku in da do nas ne prihaja nasprotna propaganda. Zelo bi se motil, kdor bi to mislil. Tudi med nas prihaja sleherni dan protiverska propaganda in to še bolj strupena in veliko bolj umazana, kakor najbrže kjekoli drugje med kakim drugim narodom. Dan za dnem se smeši katolištvo, katoliški duhovniki in nas katoličane. Nasprotniki med nami so zelo organizirani in močni. In priznati moramo, da se je vse to zgodilo na račun naše lastne zaspanosti. Zato je pa skrajni čas, da slovenski katoličani spregledamo, da dvignemo svoje glave, da začnemo tudi mi delati, da zavarujemo to kar je naše, pa tudi nato moramo gledati, da še pridobimo vse one, ki jih je nam nasprotna propaganda požrla in odtujila, nazaj k nam. Da, to morajo biti naši cilji, ki si jih moramo slovenski katoličani zapisati na svoje zastave in ne smemo odjenjati, ne popuščati v nobenem slučaju, dokler teh ciljev ne dosežemo. (Konec prih.)

ZOPET NEKAJ NOVIC IZ LA SALLE

La Salle, Ill.
Dne 16. junija so nekateri slovenski rojaki in rojakinje dobili svoje državljanske papirje in tako postali ameriški državljani. Ti so: Mrs. Angela Buchar, Mrs. Mary Cvelbar, Mrs. Kristina Gerdovich in Mr. Joe Anzlovar. Novim državljanom naše iskrene častitke! Vsem onim pa, ki državljskih papirjev še nimajo, bi bilo zelo priporočati, da se potrudijo in si jih pridobijo, predno bo morda prepozno. Vsi prijatelji Slovencev ste prošeni, da one rojake, ki še nimajo državljskega papirja, nagovorite in jim po svojih močeh pomagajte, da ga dobe. Saj je to menda gotovo, da vsi, ki smo sedaj tukaj, ostanemo v tej novi deželi, katero smo prišli. Zato je pa potrebno, da ima vsak državljanske papirje in pravice, kajti s tem se vsak pokaže dobrega domoljuba in da hoče biti zvest državljan. Pomnimo, da je Amerika naša druga mati.

Dne 29. maja se je ponesrečila mlada rojakinja, tukaj rojena gospodična, Anna Gorishek. Ponesrečila se je s tem, da se je vrezala v levo nogo tako hudo, da je moral zdravnik napraviti več šivov. Omenjena spada k zboru Soča in ji vsi pevci želijo skorajšnjega okrevanja. Ona je hčerka Mr. in Mrs. Joseph Gorishek z 2. ceste, ki so tudi naročniki Amerikanskega Slovenca.

Počitnice so tu. Ta in oni si jih bo vzel za par tednov, nekateri morda celo za mesec dni. To bo zaslužen počitek. Vsem tem želimo, da bi se v zdravju in veselju veselili teh dni odpočitka med svojimi ožjimi prijatelji ter se s pod-

vojenimi močmi, dušnimi in telesnimi povrnili med svoje domače. — Vsem pa pozdrav! Poročevalec

PIKNIK V MINNESOTI

Greaney, Minn.
Naznanja se, da bo naša podružnica št. 37. SZZ. priredila piknik v torek dne 4. julija. To bo kot nalašč, ko cela Amerika praznuje dan Neodvisnosti, da nam ta dan ne bo dolgočasno, zato vas vabimo vse, tudi iz bližnje okolice, da pridete na naš piknik, da se tako zopet enkrat po dolgem času snidemo skupaj. — Na svidenje pri dvorani. Članica

ŠE NEKAJ O ŽENSKI ZVEZI

Bridgeville, Pa.
Živijo Bridgeville. Novo dopisnico imamo. Pred par tedni se je oglašila v tem listu Mrs. Rupnik in sporočala javnosti o lepem napredku naše podružnice SZZ. št. 90. Da smo zares toliko napredovali z novimi članicami v tako kratkem času, še same skoraj verjeti ne moremo. Pa, resnica je, mora biti, ker nam je iz glavnega urada sporočeno, da je naša podružnica dosegla dve največji nagradi, kar pomeni, da je naša podružnica v teku zadnje kampanje pridobila največ novih članic in s tem dosegla prvo nagrado za našo podružnico. O drugi nagradi je pa Mrs. Rupnik že tako dolgo povedala, saj je s svojim dopisom mene najbolj po rano potrepjala, kar se mi je seveda dobro zdelo. Takoj sem sklenila, da ji bom "tretala" šalco grenkega kofeta. — Da sem jaz dosegla prvo in najvišjo nagrado, kot konvenčno kraljico, se moram zahvaliti mladim ženam in de-

kletom, ki so tako pridno pristopale v našo podružnico SZZ. Prav lepa hvala za poslane častitke glavni tajnici Mrs. Racie, kakor tudi dvema č. gg. duhovnikoma in tudi drugim, ki so mi častitali potom lista, ali pa pismeno. Žal mi je pač, da mi ni bilo mogoče se udeležiti konvencije in tako tudi slavnosti konvenčne kraljice. To pa zaradi dela in pa zdravja. Moj želodec je namreč tako ustvarjen, da se bolje počuti če se vozi po dveh kolesih, nego po štirih ali še več. Lansko leto je nekdo oglašal v časopisu, da želodec prodaja, pa nisem vedela, če ima katerega ki bi meni prav prišel.

Ker je vas več članic ki ste naročene na Amerikanskega Slovenca, vam sporočam, da bomo imele prihodnjo sejo pri cerkvi v šolski sobi ob 2 uri popoldne v soboto 24. junija. Takrat se prične tudi naš farni piknik, na katerega ste vsi prav prijazno vabljeni, da ga posestite. — Članice, katere še nimate plačilnih knjižic, jih lahko dobite pri tajnici. Da nam je zmanjkalo plačilnih knjižic, ni prav nič čudnega, saj je število članic poraslo z 10 na 141. Še Mrs. Rupnik je pokazala svojo moč in priimkala 11 novih članic. Mrs. Knez je bila pa še močnejša in je priimkala 20 novih. O meni pravijo, da sem jih doblila 100, kar pa bolj težko verjamem. — Seveda, se tudi moje ime sedaj vse lepše sliši, ko sem imenovana za konvenčno kraljico, kar je vseka-ko lepše kot pa "kravja pastirica". — O boy, v "Zarji" smo videli pesem, katero je zložil Mr. Ključevšek članicam podružnice št. 88. Na obletnici, so rekli, da so mene in Nežiko pogrešali. Ja, Nežika je v Chicagi, jaz sem pa na Sygnu kravce pasla in molzla, pa ni bilo časa iti na obletnico. Se bomo pa ob kateri drugi priliki videli. — Najlepši pozdrav vsem, posebno pa članicam Slovenske Ženske Zveze. M. U.

DOLENJSKE NOVICE

Iz Temeniške doline.
V St. Petru pri Novem mestu je umrl v starosti 78 let obče spoštovani in veren katoliški mož Janez Janc, posestnik iz Lešnice. Za njim žaluje mnogoštevilna družina.

16. maja je umrla v Ambur-Lojza Muhič, žena pred dvema letoma umrlega bivšega župana g. Mušiča.

V župniji Cerklje ob Krki po kmalu dograjena nova šola med Škopicami in Vihrami.

Na Raki je umrl ob kapi za-

det v visoki starosti 89 let nadomda Janez Metelko iz Dol-

lenje vasi.

Iz Boštanj ob Savi je od-

šlo več fantov na delo v Nem-

čiji, pa so se nekateri že vr-

nili domu in se niso nič kaj

pohvalili z Nemčijo.

V Globodolu pri Mirni pe-

či so izkopali več rimskih sta-

rin iz drugega stoletja po Kr-

istusu, znameje, da je bila tam

rimska naselbina.

V nedeljo 11. jun. bo v St.

Vidu pri Stični velik tabor in

proslava 15 letnice postavitve

Prosvetnega doma.

Binkoštni ponedeljek 29. maja je umrl v Dolnjih Po-

nikvah pri Trebnjem Jožef

Zafran, bivši župan občine

Trebnje, imejitelj reda sv. Sa-

ve VI. razreda, po večletnem

trpljenju. Bil je mož poše-

njak in prav veren katoličan,

katerega je vse spoštovalo.

V Leskovcu pri Krškem je

nastal 17. maja zvečer ob 10

požar v Vrbski vasi, v hiši

Martina Omrza, ki je naredil

škodo do 15000 din. Umrl pa

so tam: Lojze Božič iz Sel, Ne-

ža Lekše iz Drenovca in orga-

nizist, ki je umrl v najlepši do-

bi življenja. V nedeljo je še

zdrav opravljal svojo službo,

v četrtek zvečer je bil že

mrtev. Umrl je za vnetjem

slepiča.

Na Zaplazu pa je umrl 23.

maja vrh krščanski mož in

skrbni oče številne družine mi-

zar Anton Potrebuješ v staro-

sti 36 let. Bil je mož poše-

njak in povsod priljubljen,

kar je pokazal tudi njegov

pogreb.

V Škocijanu pri Mokronogu

se je ločila iz tega sveta Ne-

ža Kostrevec iz Škocijana v 81

letu starosti.

Iz Metlike poročajo, da je

22. maja do tal pogorelo go-

spodarsko poslopje Janka Pe-

čariča iz Curil. Zgorelo je tu-

di veliko poljedeljskega orodja

in vsa perutnina. Zdravstveni

dom v Metliki je dobil rent-

gen, ki je stal 50.000 din.

V letošnji zimi pa tudi še v

spomladi sem večkrat poročal,

kako suho smo imeli, da je

zmanjkalo vode skoraj po

POZORI

Pogled na številke poleg naslovov in imena. Ako ti je naravnost potekla, obnovi jo in pomagaj listu!

J. J.

NA ZAPAD IN PO ZAPADU

(Konec) Nazaj iz zapada proti Chicagu

Malo po 5. uri v petek jutraj dne 28. maja sem se brzel po cesti št. 6 iz Denverja proti vzhodu. Prejšnji večer so bili v Denverju nalivi in vihar. Celo malo toče je padalo, da sem jo našel cela pergišča za fenderji na kari. Hladno jutro je bilo in oblačno. Zada za menoj so stale plave gore in njih vrhovi so imeli li bolj velike bele kape, kar je bilo znamenje, da so viharji nahlesili svežega snega nanje prejšnjo noč. V dobri uri so postale gore že komaj vidne, in bolj ko sem brzel proti vzhodu bolj in bolj je izginjal za menoj divni zapad. Pri Sterlingu sem zavozil kar v megle in potem je vse skozi skoraj 200 milj daleč deževalo. Še le popoldne, ko sem prevozil že čez polovico Nebraske, so se oblaki zopet razkopali in posijalo je sonce. Zapadnega dela Nebraske nisem radi oblačnega in deževnega vremena imel mnogo prilike opazovati. Dopadla in mnogo lepša pa je vzhodna stran Nebraske. Okolica Lincoln, ki je držav. prestolnica, je jako lepa. Dan se je že nagibal k zatonu, ko sem privozil kakih 6 milj predno pripelje cesta št. 6 v Omaha, mimo "Boy's Towna", ki smo ga pred nekaj meseci gledali v filmu. Lep kraj je ob cesti št. 6 na griču, na katerem je več stavb, ki spadajo k tej ustanovi, ki jo je ustanovil znani Father Flanagan. V resnici je na lepem visokem kraju in mnogo lepša, kakor v filmu. Tudi v Omaha bi se bil jako rad ustavil, saj je tudi tam nekaj našh rojakov, toda moj program se je nategnil skoro za dva dni več, kakor sem nameraval. Zato sem moral kar naprej. Prenočil sem v Council Bluffs v Iowa, ki je na drugi strani mesta Omaha. Tu deli Nebrasko in Iowa reka Missouri. Na mostu je treba zopet plačati mostnino "šrango".

Drugo jutro še predno je odšla ura šest sem zopet brzel naprej proti vzhodu, proti domu. Država Iowa je valovita in mnogo lepša, kakor sta pa zapadni deli Kansasa ali država Nebraska. Farme izgledajo po Iowa roditelne. Zemlja črna. Res je prejšnji dan namočil polja do bro dež, pa vendar mislim, da je tu zemlja vse bolj rodovitna, kakor v prejšnjih državah. Tu zopet vidiš svet bolj gosto obljuden, bolj solidna farmerska poslopja. Na zapadu pa imajo nekateri farmarji po dvakrat in celo do petkrat tako obsežne farme, kakor po vzhodu, gospodarstva posloplja pa majhna in neznanatna. Ko sem tam že po Colorado spraseval so mi povedali, da je to zato, ker tam poslopi ni mogoče prodati, kakor tu. Zato vsak, ki gre na renč, postavi le zasilno stanovanje in kadar prodaja, prodaja le zemljo in na poslopje sploh dosti ne računa in pusti. Dokler more rančman delati na svojem ranču dela in če ima srečo, da si kaj napravi, gre na stara leta živeti v pokoj v mesta. Poslopja na farmi, ki ga tudi dosti ne stanejo, pa kar pusti. Pač povsod druge navade in običaji.

Ko sem hitel v soboto 27. maja preko valovite Iowe, so zgledata polja bogata in v bujnem razrastu. Letos je pač dosti moč in vse najlepše kaže.

Amerika ima zelo lepe udobne avtomobilne ceste, ki vežejo razne kraje in mesta. Po njih pa brze vsak dan milijoni in milijoni avtomobilov, truckov in raznih vozil. Ponoči, ko mečejo avtomobili svetle luči po cesti in po krajih ob cestah, koder se pasejo zajci in druge živali, je povezovalo veliko število teh živali. Zlasti zdaj spomlad, ko mladici pridejo na dan in se ne znajo paziti, kakor stari, je po cestah vse polno razmesarjenih povoz-

ženih zajcev. Ob delavnikih, ko ni toliko prometa po cestah po deželi se pasejo na razbitih zajcih, raznih kunah in spodlasicah itd. kavke in vrane. Ob poti pa srečuješ vse skozi razne potnike. Takozvani ameriški "trem-pi" se menda ne poslužujejo več vlakov, ampak vse polno jih je ob avtomobilskih cestah in ti migajo s prstom, da bi radi prisedili, da bi se peljali s teboj. To je pa nevarno. Razni avtomobilski klubi še posebej opozarjajo avtovoznike na previdnost pri tem. Mnogo voznikov je bilo že na ta način napadenih in oropanih, ko so sprejeli neznanca na poti na avtomobil, pa so jih taki potem potolkli, vrgli nezvestne z avtomobila in se sami odpeljali naprej z avtomobilom. Dobrota je bila v takih slučajih že večkrat sirota in je obžalovala svojo dobro voljo v takih slučajih. Zato neznanih potnikov ni priporočljivo sprejemati, da prisedajo. Seveda drugače je med ljudmi, ki jih poznajo. Med neznanci, ki imajo bogve kake namene, je pa treba pozornosti.

Okrog poldne sem prevozil preko zadnjega mostu v Davenport preko reke Mississippi in bil sem zopet v našem Illinoisu. Odtam je še 190 milj do Chicaga in res proti večeru sem privozil srečno domov v Chicago, ne da bi imel na celi poti nad 3000 milj dolgi kake težave, ne s strojem ne s kolosi.

Res je pot dolga, ko mora človek držati na taki poti po 14 ur na dan za kolo, ali vožnja z avtomobilom je v krasnem spomladnem času lepša kakor z vlakom. Vlaki vozijo po svojih progah, s katerih človek mnogo ne vidi. Z avtomobila, ko se voziš sredi polja in raznih krajev mnogo vidiš in opaziš. Zato sem bil vesel, da sem potoval z avtomobilom in sem na ta način veliko več videl, kakor bi z vlaka. Vlak sicer hitreje pride v take daljave, ker tudi ponoči vozi. Je pa toliko prijetnejše potem, ko prideš v razne kraje z avtomobilom in tam poljubno obvoziš vse kraje, v katere bi ne mogel, če nimaš svojih koles. Avtomobil je danes velika pomoč zlasti raznim prodajalcem. Petkrat hitreje vse obideš in obiščeš, kakor pa če se poslužuješ takozvanega "štefletnuga". Avtomobil je torej res človeku velik pomočnik. Ga. Cadonci iz Pittsburgha je nekoč izjavila: "Avtomobil je ljudem tako velik pomočnik pri prevažanju, da ko bi znali ljudje to upoštevati, bi na nje pazili, kakor na zlato." In veliko resnice je v teh besedah.

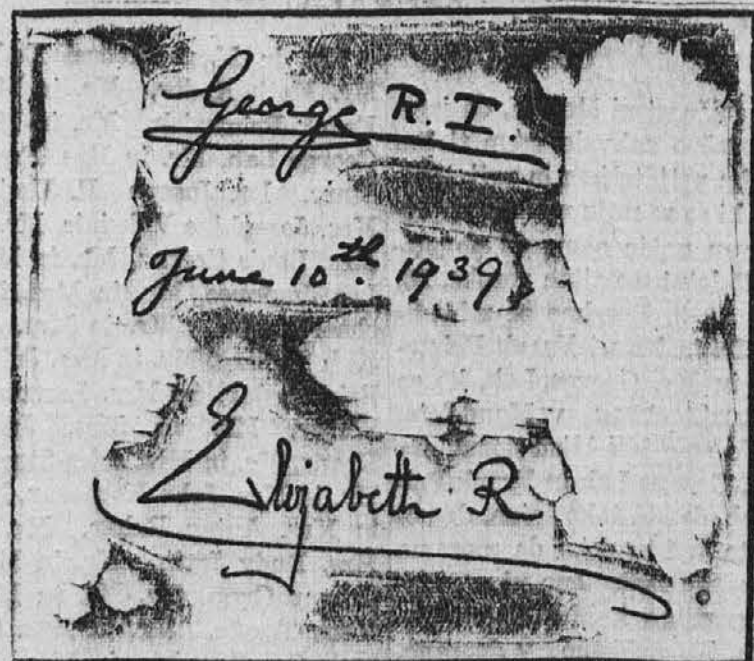
Ko sem se še odpočil doma, se mi je zdelo, kakor bi bil prišel iz velikega gledališča, kjer sem gledal dolgo sliko in vse raznovrstne podobe krajev in ljudi. Bil sem v visokih coloradskih gorah, zdaj sem zopet tukaj. Videl marsikaj, kar prej še nikoli nisem. Še zdaj se mi vrste pred očmi lepi utisi, naši dobri ljudje, ki so prave zlate duše. Tak narod je vreden vseh žrttev. Še enkrat vsem, ki sem jih srečal in videl na tej poti, iskren in pristrčen pozdrav in iskrena hvala za vse! Bog živi vse!

OBDAVČEVANJE DOBIČKA NA OROŽJE

London, Anglija. — Vlada je zadnji terek objavila, da se bo uvedel 60 odstotni davek na vse prejšnje dobičke, ki jih delajo tiste tvrdke, od katerih naroča vlada razno vojno opremo v svojem oboroževalnem programu.

Kjer katoličani ne skrbijo za razširjevanje svojega katolištva, tam da je je najljepše priliko nasprotnikom, da širijo ti svoj protiverski tisk.

VPISALA SE NA RAZSTAVI

V knjigi za goste na newyorški razstavi sta se kralj in kraljica vpisala, kakor kaže gornji fotografski posnetek. R. I. za kraljevim imenom pomeni Rex-Imperator (kralj-cesar), in R za kraljičinim imenom znači Regina (kraljica).

ZA NAŠE GOSPODINJE

RASTLINSKE BARVE ZA DOMAČO PORABO

Ali je kaj nežnejšega in finjšega, kot so rastlinske barve? Ni čudno, da so blagovi rastlinskih barv najbolj priljubljeni. Seveda je kar umetnost, da so rastlinske barve pravilno sestavljene. Imamo pa trije barve, ki se moreš tudi doma baviti z njimi, in so: čajeve, kavova in kameličina barva. S temi barvami utegneš poživiti zaprane ovrtnike in zapestnike, bluze in prtice, da bodo osveženi ko sončni žarki. Ti barvni izvlečki niso prav nič dragi, saj ni treba kupiti nobenih barvil.

Od čaja dobiš jako čisto, zlatorjavo barvo, če takole storiš:

Čajeve lističe skuhaš v loncu vode in jih precediš skozi sito, ki je v njem še tenčica. Tenčico je pa treba prej zmočiti in močno ožeti. Čajevo vodo moreš z vodo še razredčiti; s krpo poskušaš, kakšna je barva, in preizkusaš, dokler ni taka, kakršno hočeš imeti. Prav tako narediš barvo iz kamelice. Barva bo svetlorumena in prav posebno sveža in jasna.

Barvo iz kave narediš iz kavove usedline, ki jo skuhaš kakor čaj in precediš. Barva bo lepa, svetlorjava.

Stvari, ki jih hočeš pobarvati, morajo biti najprej dobro oprane in mokre. Koj po barvanju jih izplakneš v jesihovi vodi (1 del jesih, 2 dela vode), nato pa še v mrzli, čisti vodi.

Čajeve barve je jako trpežna, barva od kamelice pa ne. Če pa pustiš blago prav dolgo v barvilu, pri čemer ga venomer sem in tja pregiblješ, pa postane barva trpežnejša.

Če vsi tri barve zmešaš, dobiš prav lepe in posebne sestavine barv. S kavo bo svetlorumena kameličina barva bolj gorka, a s čajem bo kavova barva bolj zlata. — S čajem moreš barve bolj zatemniti. Tako na primer, če imaš preveč rdečo svilo, pa jo izplakneš v čaju, se bo rdeča barva spremenila v barvo breškeve.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Juha iz mladega stročjega fižola

Dva funta mladega stročjega fižola operi, zreži na tanke poševne rezančke ter jih deni v tri kvorte vrele in slane vode kuhati. Ko je fižol že skoraj kuhan, prideni ¼ pinta izbranega in opranega riža, ali pet na kocke zrezanih krompirjev, ali pa ¼ pinta dobro oprane prosene kaše. V primerno kozico deni dve žlici masti, v kateri zarumeni žlico drobno zrezane čebule, zelenega peteršilja in tri žlice moke; zalivaj med mešanjem s fižolovo vodo. Ko je gladko stresli fižol notri in prideni majerona. Ko še enkrat prevre, je juha gotova.

Telečje stegno ali ledvična pečenka s paradižniki

Nadrgni štiri funte telečjega stegna ali ledvične pečenke s soljo in položijo v kozico vročo mast, v kateri ga povajljaj, da malo zakrckne. Prideni par kolesčkov čebule, malo peteršilja in par paradižnikov. To pari nekaj časa pokrito, potem pa še v pečici, da meso malo zarumeni. Potem poberi mast, prideni malo presnega masla, prilij malo juhe, lahko tudi malo vina. Nato zreži pečenko in jo polij s sokom.

Praščija jeter na beneški način

Od praščijih jeter potegni kožico in jih položi za pol ure v skledo, v katero si dala pol vode, pol mleka. — To izvleče iz jeter grenjavo. Potem razreži jeter na tanke rezine. V ponvi segrej olje, daj notri dve na tanke rezine zrezani čebuli in ko začne čebula rumeneti, daj notri jeter, štiri listke žajblja, malo popopraj in hitro prepraži. Ko niso jeter več krvave, dolij pol kozarca belega vina in prevri, nakar odstavi, potresi s soljo in daj takoj na mizo.

ZDRAVSTVO

SKRIBIMO ZA ZDRAVJE POLETI

Splošno je znano, da morajo biti poletna oblačila lahka in svetla. Svetla oblačila so skoraj petdeset odstotkov manj topla kakor temna iz istega blaga. Za obutev so priporočljivi svetli polčevlji, pokrivalo pa naj bo iz svetle slame. Platnene bluze so priporočljivejši od flanelastih.

Na nego kože moramo zelo paziti. Često umivanje s toplo vodo in mrzle kopeli ohranjajo kožne luknjice čiste, olajšujejo znojenje in skrbijo tako za potrebno ohlajevanje. Spodnje perilo je treba pridelati, nosi luknjičavo spodnje perilo.

Sveži zrak nam je poleti neobhodno potreben. Topli prepihi ne škoduje! Poleti moramo spat pri odprtih oknih, pokriti le z rjuho.

Gibati se moramo čim manj. Gibanje telo ogreva in tega se moramo čuvati. Direktne sonce se izogibajmo, posebno po direktnega sonca v glavo. Stopajmo rajši počasi v senci.

Hrana naj bo vedno sveža. Najbolj priporočljiva je poletna rastlinska hrana, ki se ne kvari tako hitro kakor meso in jajca.

Najboljša pijača je hladna voda. Rajši pa pijmo čaše po malem, drugače utegnejo nastati kakšne neprijetne driske.

Listen to and Advertise over

PALANDECH'S YUGOSLAV RADIO

Folk Songs and Music

Tamburitza Orchestra

Station WWAE, Every Sunday 1 to 2 536 S. Clark St., Chicago — Har. 3006

IZ SLOV. NASELBIN (Nadaljevanje s 2. strani)

vodah, ki so silno narastle in poplavlile velike površine. Ponekod pa se je pridružila poplavam še toča, ki je uničila polja in nasade.

K sklepu naj dodam še tole poročilo o grozni nesreči v vasi Beli Palanka v Srbiji. Med strašno nevihto in nalivom, so narasli hudourniki, da je stala voda 12 metrov visoko in je odnesla ter razdejala 45 hiš, drugih 150 pa je tako razdejala, da ni mogoče v njih prebivati. Odnosla pa je tudi še 17 ljudi in 500 glav živine.

I. Šašelj

ZAHVALA

Willard, Wis.

Naši sosedje in prijatelji so nama v četrtek, 15. junija, na skrivaj priredili "surprise party", za najino 40 letnico zakonskega življenja in čutiva se dolžna, da izrečeva za to najprisrčnejšo zahvalo, kajti pripravljeno je bilo vse tako izvrstno in darovi, ki sva jih dobila, so bili tako lepi, da nama ne bo vsa stvar šla nikoli iz spomina.

Prva zahvala in priznanje misliva, da gre Mr. in Mrs. Martinu Matkovich, ter Mrs. John Murgel in sinu Joetu in hčeram. Lepa hvala tudi vsem, ki so pomagali postreči tako veliki družbi, kar ni mala reč. Enako hvala tudi Mr. John Rovtariju-Happu in Klarich Borsu, da so oskrbeli za plesalželje in srbeče peče. Zahvaljujemo se tudi Miss Frances Lesar za tako krasen "cake" in Miss Mary Lesar za poslano darilo. Dalje hvala tudi moji hčeri in njenemu možu, Mr. Pete Matkovich, ki sta se potrudila iz Milwaukee na to, slavnost. Končno zahvala vsem, ki ste se prireditve udeležili, ali pa poslali darila s čestitkami. Naj mi nihče ne zameri, ker v taki gneči se nisem mogel vsakemu posebej osebno zahvaliti, želim pa to storiti na tem mestu, in sicer sledečim:

Mr. in Mrs. Frank Gosar, Greenwood; Mr. in Mrs. Joe Rakovec Sr., Greenwood; Mr. in Mrs. Christ Selisnik, Greenwood; Mr. in Mrs. Fred Schlitz, Willard; Mr. in Mrs. Joe Bukovec, Willard; Mr. in Mrs. Joe Stancer, Willard; Mr. in Mrs. John Gregorich, Willard; Mr. in Mrs. Anton Merkun, Willard; Mr. in Mrs. Frank Klancher Sr., Willard; Mr. in Mrs. Frank Klancher Jr., Willard; Mr. in Mrs. Peter Matkovich, Milwaukee; Mr. in Mrs. Rudy Hollman, Milwaukee; Mr. Joseph Brayer, Marshfield; Mr. John Celesnik, Willard; Mr. John Verhune, Willard; Mr. John Routar, Willard; Art & Joe Klarich, Willard; Mr. in Mrs. Frank Cham-pa, Willard; Mr. in Mrs. Frank Morga, Willard; Mr. in Mrs. John Morga, Willard; Mr. in Mrs. Frank Lesar, Willard; Mr. in Mrs. Anton Janeczich, Willard; Mr. in Mrs. Joe Perko, Willard; Mr. in Mrs. Charles Perko, Willard; Mr. in Mrs. Frank Volovsek, Willard; Mrs. Horvat & family, Willard; Mr. in Mrs. Gregor Celesnik, Willard; Mr. in Mrs. Martin Matkovich, Willard; Mr. in Mrs. George Rauen, Willard; Mr. in Mrs. Leonard Rauen, Willard; Mr. in Mrs. Anton Debevec Jr., Willard; Mr. in Mrs. Martin Kolkaj, Willard; Mr. in Mrs. Frank Parkel Sr., Greenwood; Mr. in Mrs. Frank Parkel Jr., Greenwood; Mr. in Mrs. Anton Zupancic, Willard.

Pri prejemu čestitk sem bil v duhu zopet tam v coloradskih hribih kakor pred 40 leti in pošiljam tamkajšnjim rojakom in znancem najiskrenejše pozdrave. Vsem pa, ki so se naju ob tej priliki na kakoršen koli način spomnili, še enkrat priskrba hvala. Če kateri ni omenjen, naj blagovolji oprostiti, ker se to ni storilo namenoma.

Hvaležna vam (Ogl.)

Mr. in Mrs. Joseph Godec

ZA KONGRES KRISTUSA KRALJA V LJUBLJANI

Johnstown, Pa.

Kot že znano se bo letos vršil svetovni kongres Kristusa Kralja v Ljubljani. Kaj pomeni ta kongres ve vsakdo, ki so mu znane sedanje žalostne razmere, ki so posledica ruvanja in boja proti Kristusu Kralju in proti Njegovi katoliški cerkvi od strani božjih in naših sovražnikov.

In da se svet ovaruje pred katastrofo, ki bi sledila, če bi se tem sovražnikom božjim vresničili njih naklepi in da se obenem preprečijo nadaljni njihovi vspehi, kakoršne so že dosegli in da se kolikor mogoče zaustavi zlo, katerega rodi njih boj proti Bogu in katerega so že v toliki meri povzročili, in da se skuša popraviti škodo, katero s tem bojem človeštvu že naredili ter da se brani in daje čast Kristusu Kralju, katero mu jemljejo njegovi sovražniki, da mi katoličani pokažemo, da ne pustimo, da bi se proti Kristusu še nadalje tako delalo in bojevalo, da bi se mu tako čast kratilo, kakor se je to godilo do slej, zato se bo vršil ta kongres.

Da bo ta kongres nekaj velikega, potrebnega, važnega, ni treba še posebej povdarjati, kajti pri tem gre za Boga, za čast Kristusa Kralja, za vero, za srečo celega človeštva; gre zato, ali naj se katoličanstvo zaničuje in zatira in preganja, ali da se isto dvigne in prosto giblje in da se daje v vsem našem zasebnem in javnem življenju mesto in čast Kristusu Kralju, kakoršno On zasluži.

Bo pa ta kongres Kristusa Kralja še posebnega pomena za nas Slovence, ker kaj podobnega naša ožja slovenska domovina še ni doživela, da bi se v nje srečanju vršil kak kongres svetovnega kongresa Kristusa Kralja. To bo za nas Slovence visoka odlika, bo to za nas velik, velevažen in pomenljiv zgodovinski dogodek, na katerega bi se morali primerno pripraviti.

To pa ni stvar samo Slovencev v domovini, temveč tudi Slovencev v tujini, da svojim rojakom v domovini pri tem pomagamo, ker bo ta kongres tudi združen z velikimi stroški, kateri bodo pretežno breme za rojake v domovini, ako samo njim prepustimo vso skrb za ta kongres.

Zato kdor čuti katoliško in slovensko, naj se odzove prošnji domovine, kdor se more, ko nas v tem oziru prosi pomoči.

Res je težko prositi in prispevke zbirati v teh slabih časih in res je, da imamo še tudi druge potrebe, posebno zidanje v Lemontu, toda res je pa tudi, da je tudi temvečja potreba svetovnega kongresa Kristusa Kralja, ki se bo točasno vršil v Ljubljani, čimslabši in hujši so sedanji časi; saj radi sedanjih slabih in težkih časov so taki in podobni

kongresi naravnost in krvavo potrebni. Res je pa tudi, da bomo za druge potrebe imeli čas skrbeti še tudi pozneje, za omejen sedanje žalostne razmere, ki so posledica ruvanja in boja proti Kristusu Kralju in proti Njegovi katoliški cerkvi od strani božjih in naših sovražnikov. Jaz se čudim, ko ne vidim nobene akcije, nobenega zbiranja prispevkov v ta namen med nami ameriški Slovenci, ki so vendar tako požrtvovalni in darežljivi pri zbiranju darov za razne potrebe, tudi za take, ki niso tako važne, kakor bo svetovni kongres Kristusa Kralja v naši domovini.

Spomnimo se na našega ljubljanskega škofa Dr. Rožmana, s koliko ljubeznijo in navdušenjem za nas ameriške Slovence je v l. 1935. obiskoval naše naselbine in kako nas ima v najdražjem spominu. Ali ne bo opravičeno razočaran nad nami, če se hvaležno ne odzovemo njegovi prošnji, s katero se je do nas obrnil za pomoč pri stroških kongresa, katerih glavno breme bo nosil on?

Če se v tem oziru že ne podvzame kake posebne akcije, naj bi se vendar omogočilo oddati darove in prispevke na pristojno mesto onim, ki bi sicer lahko in radi dali, pa nimajo komu oddati; še težje pa je njim samim malih in posameznih darov pošiljati.

Zato bi jaz svetoval vsem takim, ki bi radi kaj prispevali za stroške kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani, da svoje prispevke izročijo kar našim zastopnikom in zastopnicam katoliških listov ali našim duhovnikom, kateri bodo gotovo drage volje darove sprejeli in jih odposlali na pravo mesto.

A. Tomec.

DENARNE POŠILJATVE

nakazujemo za Jugoslavijo, Italijo in vse dele sveta po dnevnem kurzu. Prejemniki dobijo denar na dom po pošti. Včeraj so bile naše cene:

ZA DINARJE:	
Za \$ 2.30.....	100 Din
Za \$ 4.50.....	200 Din
Za \$ 6.60.....	300 Din
Za \$ 10.25.....	500 Din
Za \$ 20.00.....	1000 Din
Za \$ 39.00.....	2000 Din

ZA LIRE:	
Za \$ 6.30.....	100 lir
Za \$ 12.00.....	200 lir
Za \$ 29.00.....	500 lir
Za \$ 57.00.....	1000 lir

Vse pošiljave naslovite na:

JOHN JERICH
1849 W. Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

'ZIVI IZ VIRI'

je krasna knjiga, ki govori o trdnem rodu Brjanov. Zanimiva povest, ki more vsakega zanimati. Spisal jo je znani slovenski pisatelj IVAN MATIČIČ, ki je spisal knjigo "Na krvavih poljanah".

Knjiga vsebuje 411 strani, tiskana na finem knjižnem papirju, platnice klasično moderno opremljene, vezana v platno.

KNJIGA STANE S POŠTNINO

\$2.00

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd. Chicago, Illinois

"Podkrnoški gospod"

Dolores Wieser:

— ROMAN —

Poslovenil Janez Pucelj.

Ko pride pri Grabštajnu do roba gozda, se malce ustraši, zakaj v gostem leščevju, ki obrobja gozd, počivata dva rjava jez-deca na prav majhnih, kocastih konjih. Ko zagledata lepo deklico, pokazeta svoje velike zobe; eden zakliče norčavo besedo v jeziku, ki ga Alenka ne razume — drugi mu pomigne, naj molči.

Večkrat da stari Samo poklicati sredi noči ovčarjevega sina in se pogovarja z njim po več ur, dokler ne zapoje petelin in ne dahne jutranji veter v ugašajoči ogenj. Govorita o mnogih skrivnih rečeh, kako je bilo prejšnje čase in kaj vse se se mora spopasti v prihodnjih, in Žiga, sanjač, pripoveduje o podobah, ki mu jih gledajo široko razprte srebrnosive oči.

Žiga ni še prav trideset let star, pa mu doni glas tiho in pridrušeno in so mu blede usta ozka in spačena od trpljenja, ki ga drugi ne morejo premeriti.

Zrastel je v sprostitelj, se tihoti za blaških travnikov in Dobrave in nemara je kot otrok preveč posedal ob temnih tolmunih. Ko je nekega dne zaslišal nevidnega, se ni ustrašil. Šel je pokorno k ljudem, da bi jim prinesel sporočilo, in je čakal potrpežljivo v samoti, kadar se je duhu zazdelo, da ga je zapustil.

Tisto noč, ko je Samo zasledoval hčer s konji, ki so jih bili le s težavo ujeli, mu je Žiga zastavil pot in mu rekel, naj potrpi in čaka. Se bo kmalu vrnila.

Samo je tiščal pene in s strašno kletvijo prisegal, da jo pretepe in odžene z bičem od vrat, kadar pride. Zdaj pa, v samotnih nočeh, daje klicati Žigo, da mu spet in spet pripoveduje besede, ki mu jih je prišepetal nevidni.

In Žiga strmi s svetlimi očmi in ogenj in govori, kadar da poje pesem:

"Se vrne in bo v hiši kakor ugašajoči ogenj, ki ga ne smeš pohoditi, gospodar. Zakaj velika čast bo nad imenom njenim

in njeno smrt bodo slavili v pesmih."

Trudno se nasloni Alenka na grčavo ograjo lesnega mostu. Mrtva, peščenosiva voda polni male tolmune, ki so razsejani vzdolž struge. Kadar Krka ali Drava narasteta, napolnita tudi jarek do roba. Skozi srebrni mrak tisočih tankih jelševih debel prhajo žalostni ptiči. Sicer je vse tiho.

Alenka je že močno trudna, pa gre svojo pot dalje, ki je noče biti konec. Ko pride slednjič do Drave, obstane.

Naj se zares vrne na Živo Blato? K očetu?

Vendar ko se premišlja, je že prišla čez dolgi most.

Saj je pač vseeno.

Na Kamenski gori, tam, kjer že vidiš doli na Živo Blato, leže Alenka v zelo gozdnato travo. Kalno sonce že leze proti zatonu.

Alenka zapre oči. V na pol spanju se ji zazdi, da sedi v čudoviti zlati sobani, med tujimi ljudmi, ki jo vsi kaj prijazno pozdravljajo. Vsi so prišli ovenčani kakor h kraljevski gostiji in Alenko je sram, ker je prišla tja v sivi popotni obleki.

Toda ko vstane in se hoče zmuzniti proč, se odpro duri in kralj stopi v sobano.

Alenka si zakrije obraz z rokami, zakaj kralju plamti obleka kakor sonce in mu sije obraz v prelepoti. Alenka začuti, da jo je kralj videl in spoznal. Ne upa si odtrgati rok od oči. V škrlatni temi za trepalnicami sliši šum mnogih glasov in zazdi se ji, kakor da poje daleč, daleč tudi Nartej pesem tako prevelike blaženosti, da ji silijo solze v oči.

Povrh vsega tega nenadoma zasliši besedo.

Ne razume skrivnostnega jezika, ve pa, da naj pomenja ljubezen. Potone v njej kakor v žametnosladkem morju in stegne v iznenada vzplamelem hrepenenju roke.

In ko se ji konci prstov dotaknejo svetlega kroga, ki plapolja okrog kraljeve postave, ji počasi srce kakor steklo na ognju.

Ko se Alenka zbudi, je sonce že zašlo. Kalna večerna zarja plava nad vrhovi in zvonovi v Šent Primožu in Šent Vidu zvone angelovo češčenje.

Alenka leži v vlažni travi in ne čuti hladu, ki se plazi z meglo gori od Živega Blata. Jo še vso prešinja sladka, skrivnostna ljubezen in strah, da ne bi ta ljubezen minula. Rada bi spet zaprla oči in spet poslušala šum glasov in čakala klica kraljevega.

Toda spodaj v dolini zatlijo rdeče lučke in Alenka se spomni, da ima pred sabo še težko pot.

Alenka gre vedno globlje doli v meglo in z boleznim veseljem pozdravi rjavo ločje in sivo vrbovje. Ozre se po mrtvem macesnu, toda noč je že pretemna.

Kradoma se izluči slabotna lučka iz temnosivih pajčolanov. Alenka sklene roke. Tako gre svitu naproti, dokler ne prepozna okna, skozi katero seva, in grma, ki mu ta luč zlati tanko šibje.

Prepozna vodo, ki neslišno polzi proti jezeru, in nato zabrisano senco mogočne slamnate strehe. Ve za mala hlevna vrata, skozi katera gonijo zjutraj živino na prosto. Gornji del je še odprt; tiho odrine lesen zapah in stopi čez prag. Tu ti leže v temi debele krave in vsehno sopejo na nastilu. Počasi gre Alenka po hodniku. V predelu poleg duri plane kvišku mali, rjavi Halek in se zastrmi vanjo, kakor da vidi prikazen.

Alenka gre mimo njega noter na dvorišče. Za časek se nasloni v senci strehe in prisluskuje glasovom dekel, ki bodo zdaj pač sedele pri preji. Kar se vzbne visoko po nji pes in veselo zalaja. "Čuvaj!" zakliče Alenka iznenadena in pogladi kuštravo žival drhteča od radosti.

Iz oči, ki so danes že dosti jokale, ji hočejo spet privreti solze. Potlači jih nazaj. Psi, ki jo hlastno vleče k durim, ki peljejo v hišo, prime za ogrljak. Gresta gori po stopnicah. Čuvaj laja ostro in veselo, medtem ko Alenka počasi trka na duri.

Kolena se ji pošibe, ko zasliši trde korake očeta. Krepko se oprime psa za dlako.

Težke hrastove duri se odpro; Samo stoji pred njo in visoko privzdigne svetilko.

Alenka pa ta trenutek ne ve nobene več izmed modrih in ponosnih besedi, ki si jih je bila uredila. Sklopil si samo roke pred obraz in zaihti:

"Oče"

(Dalje prih.)

ZAHVALA

Chicago, Ill.

V dolžnost si štejeva, da izrečeva srčno zahvalo vsem tistim dragim prijateljem in prijateljicam, ki so se naju na tako nepričakovano način spomnili ob priliki 25 letnice najine poroke, 28. maja 1939. Posebno se zahvalimo Mr. in Mrs. Frank Primožič, in Mr. George Lah, ko so nas vozili okrog v Mundelein, Ill. Ko smo bili blizu doma, sta rekla, George Lah in Frank Primožič, da sta tako žejna, da nemoreta več voziti, da moramo iti poprej vsak eno pivo popiti v gostilno k Mr. Anton Tomazinu. Ko pridemo v dvorano, potem so zakričali "surprise". Potem so naju peljali za mizo, katera je bila lepo obložena z vsakovrstnimi okrepčili, ki so jih pripravile izvrstne kuharice in potem ko smo se posedli za mizo nama je darovala z lepim govorom košarico srebrnih rož, mala Josephine Tomše. Lepe govore so nam naredili prijatelji, posebno Mr. Frank Primožič stoloravnatelj.

Lepa in srčna zahvala tudi našim hčeram ker so se toliko časa trudile. Lepa hvala tudi onim, ker so jih vozili okrog na daljše kraje. To so bili Mr. Frank Primožič, Mr. Louis Zefran in Mr. Jacob Schwab.

Posebno se zahvalimo kuharicam, Mrs. Anna Stare, Mrs. Angela Koder, Mrs. Anna Stefane, Mrs. Mary Tomazin in Mrs. Lucy Honeywell. Posebno se zahvalimo kelnerici, ki so bile: Mrs. Frances Gomilar, Miss Virginia Koder, Miss Anna Primožič, Miss Anna Kaiser, Miss Anna Gorkiš in Miss Albina Lesca. Potem lepa hvala tudi natakarnju piva, ti so: Mr. Anton Bogolin Sr. in Mr. Math Grill; tudi lepa hvala za muzikanta Mr. Joseph Gomilar. Dalje se zahvaljujemo vsem skupaj za izraze vašega iskrenega prijateljstva, ki sta nama ga izkazovali ob tej priliki:

Mr. in Mrs. Michael Koder, Mr. Math Koder, Mr. in Mrs. Frank Primožič, Mr. in Mrs. George Lah, Mr. in Mrs. Frank Stare, Dr. Joseph E. Ursich, Mrs. Josephine Vuksinic, Mr. in Mrs. Louis Zefran, Mr. in Mrs. Leo Jurjovec, Mr. in Mrs. Michael Kavčič, Mr. in Mrs. Joseph Stefane, Mr. in Mrs. Julius Bobner, Mr. in Mrs. Lawrence Weber, Mr. in Mrs. Jacob Kranz, Mr. in Mrs. John Stayer, Mr. in Mrs. John Kochevar, Mr. in Mrs. Anton Bahar, Mr. in Mrs. Rudy Jerin, Mr. in Mrs. Gregor Gregorich, Mr. in Mrs. Math Tomše, Mr. in Mrs. Joseph Gomilar, Mr. in Mrs. Jacob Vozel, Mr. in Mrs. Louis Duller, Mr. in Mrs. Joseph Osterman, Mr. in Mrs. Max Omerzal, Mr. in Mrs. Leo Kaiser, Mrs. May Kaiser, Mr. in Mrs. John Korenchan, Mr. Vincent Cankar, Mrs. Mary Mravla, Mr. Joseph Zlogar, Mr. in Mrs. Zorc, Mr. in Mrs. G. Salmich, Mr. in Mrs. Frank Grill, Mr. in Mrs. Math Grill, Mr. in Mrs. Peter Kure, Mr. in Mrs. John Gotlieb, Mr. in Mrs. Anton Trojar, Mr. in Mrs. Anton Fabian, Mr. in Mrs. Anton Zidarich, Mr. in Mrs. Anton Wencel, Mr. in Mrs. Anton Tomazin, Mr. Anton Kukman, Mr. in Mrs. Jacob Schwab, Mrs. Louise Umek, Mr. Frank Konchan, Mr. in Mrs. Charles Zuraj, Mr. in Mrs. Roy Honeywell, Mr. in Mrs. Joseph Fajfer, Mr. in Mrs. Frank Fajfer, Mr. in Mrs. Anton Duller, Mr. in Mrs. Joseph Rupar, Mr. in Mrs. Edward Maxa, Mr. in Mrs. Reich, Mr. Joseph Bosich, Mr. John Trojar, Mr. in Mrs. John Judnich, Mr. John Blatnik in Mr. Edward Blatnik.

Upava, da so vseh imena zapisana, ako pa niso, pa prosiva, da oprostite. Prav prisrčna hvala vsem skupaj. Prijatelji, mi dva vas ne bova nikdar pozabila. — Ostaneva s prijateljskim pozdravom, (Ogl.)

Mr. in Mrs. Frank Roblek

Pisano polje

I. M. B.

IVERI.

"The outstretched hand". Z svetovno revolucijo je bila polomija. Ampak v Moskvi sedijo na stolcih in pri mizah prebrisanci in prefriganci, ki se ne dajo lahko polomiti. Tako so mesto revolucije podali roko vsemu svetu, in to je tista "prožena ali podana roka". Tudi med nami prožijo roko in stiskajo roke na vse strani. Katoličane imajo prav posebnost na piki pri ti roki, druge tudi. Sicer meri bolj na drugo stran, ali v drugi zelnjak, ampak celo izvrševalni odsek S. N. P. J. je moral priti z neko uradno izjavo o ti — roki, ki rada tudi — pobira. Kadar bi šlo le za obrambo skupne domovine, in če bi se moglo v to svrhu res nekaj izdatnega, ne le šarlatanskega stori, nisem ravno zoper to roko, moram pa odločno svariti pred nevarnostjo, ker roka lahko tako stisne, da bo špirlila kri. Prefrigancem v Moskvi bodo, bojim se, mnogi podlegli tudi pri nas.

To roko — outstretched hand — pa proži Moskva vsemu svetu, in previdni svarijo pred moskovskim Mefistofelom, pravilno, satanom. V magazinu "America" čitam nekako: "1. Mojzesova knjiga": "In Gospod je rekel kači: ker si to storila, bodi prokleta". Satan je prožil roko, hlinil sodelovanje z Adamom in Evo in jih potisnil v — džungl. Nix opica in živalstvo, odtod, od te satanove roke je prišel ves džungl, vsa sedanja muzejarija. Te moskovske taktike o proženi roki se je satan poslužil že od začetka človeške zgodovine.

Pri Mateju: "...potem ga je hudič vzel v sveto mesto... zopet na vrh visoke gore in pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njih slavo. In rekel mu je: vse to ti dam, ako pa-deš pred me in me moliš". Jezus mu odgovori: "Poberi se, satan..." To je bila druga — prožena roka. Krist je to roko pekla odklonil.

Bog ne umrje, satan tudi ne umrje. Zdaj proži roko iz Moskve. "Vsem nam gre le za kruh, vsi smo istih misli, vsi pod isto streho... le način je različen, vsi moramo živeti, vera je stranska zadeva, o vsem se pomenimo pozneje, ko bo dosti kruha itd. itd."

In prav pri nas v Ameriki je že danes vse polno takih proženih rok in jih stiskajo na najvišjih mestih v Washingtonu, D. C.

Vsaj vi še količjak katoliški Slovenci bodite previdni, ne primite zlahka za to roko, pogledajte takemu prožilcu v oko, videli boste, da jih skriva, ali da jih hinavsko zavija.

Lastne krivde nihče rad ne prizna. To je naravno. Vsega so le drugi krivi. Zvrčanja vse in vsake krivde le na druge je pa pogostoma le preveč. Mirovni pogoji v Versaillesu so bili za Nemce trdi. Bili so pač premagani. Kakšni bi bili mirovni pogoji, če bi bili zmagali Nemci? Ampak vseh poznejših in sedanjih homatij niso krivi ti pogoji, kriv-

da je na tem, da je Nemce silno peklo, ker so bili premagani. In peklo je vse Nemce brez vsake izjeme. Ko se je pojavil Hitler, je vse prav elektriziral, da spravi Nemčijo zopet na prvo mesto. Znan von Pappen je potegnil kapo tudi nemškimi katoličanom čez glavo, pozneje je storil isto pri Avstrijcih. Zdaj Hitler nekim le prehudo "špila". Ali delajo krivega Hitlera? Kaj še? Vsega je kriv le — Versailles, krivi so le mirovni pogoji. Že zdaj ne gre vse tako gladko, kakor so pričakovali. Hitleru lahko tudi spodrsne, in če pade na ta ali drugi način, bodo morda le zaslepljenci — spregledali, da so tudi sami krivi.

Ircem se mora priznati ves kredit, da so se borili in se še naprej borijo za svojo narodno svobodo. Kaj pa isti Irci pri drugih? Pišejo o homatijah v Srednji Evropi. Kje je zopet krivda? Pri nenasitnem Hitleru, ki je zaslužnil Čehoslovakijo? Kaj še? Kriv in hudo kriv je v očeh teh Ircv — Wilson, ki je Poljakom, Čehom, Jugoslovanom pripoznal nekaj več narodne svobode. Niti zmenili bi se ne ti Irci, ko bi bili Slovani ostali še naprej narodno brez vsake svobode. Zase hočejo svobodo, in prav, da se za njo borijo, ampak Wilson bi bil pravi zločinec, ko je milijonom Slovanom pripoznal vsaj nekaj narodne svobode. Tako sebično borenje za svobodo ni piškavega oreha vredno.

Predstavite v a š i m prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj naročite!

GUZAJ

je tiskan v knjigi in tisti, ki so popraševali po tej knjigi, jo zdaj lahko dobijo.

Povest "Guzaj" je znana iz objave v "Amer. Slovenca". Knjiga stane s poštnino... 60 centov. Naroča se od:

KNJIGARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West Cermak Rd. Chicago, Ill.

DR. H. M. LANCASTER
DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3817
CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST

1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

Najpripravnejši

MOLITVENIK ZA AMERIŠKE
SLOVENCE JE:

SLAVA MARIJI

(Spisal P. K. Zakrajšek.)

Tiskan v mastnem tisku, kakor
so te dve vrste v okvirju.

Vsebuje tri maše; raznevrstne molitve; križev pot; več litanij, pesmi in skupne molitve, ki jih rabijo društva pri skupnih obhajilih. Je zelo praktičen molitvenik.

Molitvenik je vezan na tri načine in stane:

Vezan v umetno usnje, zlata obreza.....\$1.00

Vezan v pristno usnje trde platnice,
zlata obreza\$1.25

Vezan v fino usnje, vatrane platnice,
zlata obreza\$1.50

Pri naročilih vedno omenite, katere vrste vezavo želite in za isto pošljite potrebni znesek, kakor navedeno v cenah.

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, -:- Chicago, Illinois

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO - SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: \$2.00

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Sveto pismo - novi zakon

Vsebuje Sv. Evangelije in Dejanja Apostolov. Knjigo je priredil in sestavil č. g. Jožef Zidanšek, duhovnik lavantinske škofije. Vsebuje 541 strani in je primerne žepne oblike.

STANE S POŠTNINO \$1.00 Naroča se na naslovu:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Illinois